

Kaiku

2022

LUOMUVILJELY

*Sopii hyvin siirtolapuutarhaan
eikä ole mitään salatiedettä s. 10*

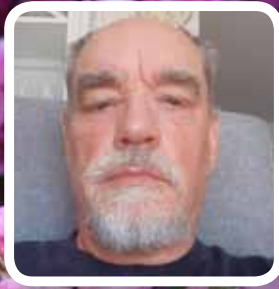
KESÄ YHTÄ JUHLAA

*Mökkialueen monenlaiset
juhlat s. 4*

KLAPUN ISÄNNÄT

*Isäntien tekemä työ kuuluu alueen
välttämättömiin toimintoihin s. 12*

Klaukkalanpuiston siirtolapuutarha

Puheenjohtajalta

Hei, olen Klapun uusi ja myös entinen puheenjohtaja. Olen aiemmin toiminut puheenjohtajana jokunen vuosi sitten. Nyt erinäisten sattumien seurauksena lupauduin puheenjohtajaksi tällekin toimikaudelle.

Puutarhojen vuokra-aika on päättymässä vuoden 2026 lopussa. Aluejärjestö on käynyt vuokraneuvotteluja Helsingin kaupungin kanssa. Aluejärjestö edustaa kaikkia Helsingin siirtolapuutarhoja.

Samalla tulisi ratkaista alueen lisärakentaminen. Ärtinpellolle on suunniteltu lisää mökkipalstoja.

Lisää palstoja on tulossa myös Pakilan siirtolapuutarhaan. Ärtin alue yhdistettäisiin meidän puutarhaamme. Ärtinpelto on mökkikylän sisällä oleva alue, joka kasvaa nyt heinää ja toimii koirien ulkoilualueena.

Yhdistyksen nimi on vaihtunut Klaukkalanpuiston ryhmäpuutarhasta muotoon Klaukkalanpuiston siirtolapuutarha. Nimi on nyt yhdenmukainen muiden Helsingin puutarhojen kanssa. Yhdistyksen uudet säännöt uusimme viime vuonna. Säännöt saadaan painettua mökkiläisille tämän kesän aikana.

Helsingin kaupungin edustaja kävi tekemässä katselmuksen puutarhassamme. Hänellä ei ollut suurempia huomautuksia alueestamme. Kerroimme mitkä asiat viime vuonna olivat jääneet tekemättä tai mikä oli tehty väärin. Kaksi polunpäätkää olimme saaneet nurmiksiksi, mutta kivituhkaa oli

vedetty nurmikon päälle. Kaupungin työntekijät olivat käyneet keväällä poistamassa kivituhkan ja laittamassa multaa tilalle. Kaupungin edustaja lupasi, että voimme ehostaa hultorakennusta. Lautaa ja maalia olisi saatavilla. Tässä olisi hyvä talkootyö mökkiläisille. Isännät koordinoivat hanketta. Edustajalla ei ollut mitään erityistä huomautettavaa. Yhdistys vastaa alueesta ja siitä, että se on hyvin hoidettu ja siisti. Alue on kaupungin yleistä puistoaluetta, ja kaikilla on alueellemme vapaa pääsy.

Parkkipaikan suhteen meillä oli lupaus sen auraamisesta talvikaudella. A-portin viereen aurattaisiin parkkipaikka noin kymmenelle autolle. Viime talvena sitä ei tehty. Nyt se kirjattiin työlistaan.

Meidän oma katselmuksemme tehdään erikseen ilmoitettavana ajankohtana. Mökkiläinen voi olla mukana oman mökkinsä katselmuksessa. Yleensä kiinnitetään huomiota aidan korkeuteen (140 cm), välikäytäviin/palokujiin ja käytävän siisteyteen.

Koronarajoitukset ovat poistuneet, mutta kannattaa olla varovainen yleisötapahtumissa ja huolehtia käsihygieniasta.

Viljelijöille toivotan hyvää kesää ja antoisaa satoa puutarhasta. Vaihtakaa perennoja ja muita kasveja ja tutustukaa uusiin ja vanhempiin viljelijöihin. Avoimesti puhumalla isommatkin ongelmat saadaan ratkaistua

Veli, mökki 20

Kaiku-lehti

Toimitus

Päätoimittaja
Veli Immonen

Anu Purhonen, Kirsimaria Örö,
Anna-Maija Gruber, Sini Marttinen,
Pekka Marjamäki

Kansikuva

Camilla Poikolainen

Sisällysluettelo

Puheenjohtajalta	2
Lasten Klapu	3
Kesä yhtä juhlaa	4-7
Yhteisillä pelisäännöillä onnistuu aina	8-9
Luomuviljely sopii siirtolapuutarhaan. . . .	10-11
Klapun isäntä vai alueen talonmies?	12-13
Noviisina SSPL:n hallituksessa	14
Klapun hallitus	15

Otto 10 v, innokas jalkapalloilija.

Klapulaisten keski-ikä alkaa silmämääräisesti arvioiden alentua. Hiekkalaatikolla on nähty kakkuleipureita, ja kerhotalon edessä on jalkapallomaali.

Kysyimme lapsilta, mikä heistä on mukavinta Klaukkalanpuistossa.

Milo 8 v

Mukavinta on puukolla vuoleminen.

Hilda 5 v

Kivointa on se, kun kaverit on kylässä, myös alhaalla nukkuminen on mukavaa. Auringonpaiste ja pihalla oleva uima-allas ovat kivoja.

Klapun lasten olympialaisten tyytyväisiä mitalisteja kesällä 2021. Jade ja Hilda.

Peik 3 v

Mökillä on kiva syödä pullaa ja pelata jalkapalloa.

Otto, kohta 10 v

Kivointa mökillä on se, että voi tehdä kaikkea mitä luonnossa voi tehdä.

Hilda 3 v ja Jade 12 v

Lasten olympialaiset ovat kivointa.

Apa ja Väpä 6 v

Kivointa mökillä on ampua vesipyssyllä ja leikkiä sadettimella. Leikimme kesällä ritarileikkejä.

Peppi (8 v.) ja Hilda (5 v.) mökin omenapuussa

Otto 4 v

Kivointa on kasvien kerääminen ja niiden hoitaminen.

Ulpu 2 v

Mökillä mukavinta on ruoka.

Sofia 1,5 v

Tykkää eniten hiekkalaatikosta.

Peppi 8 v

Mukavaa on, kun naapurit ovat lähellä eikä mökille ole pitkä matka. Alueella on myös paljon ystäviä. Uiminen ja jäätelön syöminen mökillä on kiva.

Ansel 5 v, mökillä kivointa on leikkiminen.

Kesä yhtä juhlaa

Muistiin jääneet juhlat

TEKSTI: ANU PURHONEN

Mökkialueella on vuosien varrella vietetty monenlaisia juhlia. Yhteisistä juhlista eniten mieleen ovat jääneet elojuhlat, jotka kuulemma joskus ovat kestäneet aamuun saakka. Mökkiläisen pihalla on pariskunta siunattu avioliittoon, ja pidetty sitten bileet kerhotalolla, koirien ja ihmisten syntymäpäiviä on vietetty, myös kuubalaisia juhlia ja naisten saunabileitä.

Susanna

Pitää ystävilleen Unelmien ompeluseuroja, joissa tehdään unelmakortteja, unelmoidaan, haaveillaan, ja käännetään

maata. Unelmien ompeluseuroihin Susanna valmistautuu hankkimalla grillihii-let ja sytytysnestettä. Ystävät tulevat omien ruokakassiansa kanssa puuhailemaan. Ruokailussa pyritään hyödyntämään omasta pihasta pukkaavia aineksia, ainakin perunat pitää saada omasta maasta. Pitää juhlia, ettei mökkeilystä tule pelkkä työmaa.

Resepti: ohuita kesäkurpitsan siivuja grillataan, jonka jälkeen ne maustetaan balsamicolla, oliiviöljyllä, valkosipulilla ja suolalla.

Anne-Mari

Piti mökillä lapsenlapsen nimiäiset. Kun rajoitukset alkoivat hellittää, sattui ihana sää ja vihdoinkin pystyttiin kokoontumaan turvaväleillä. Juhlissa tulee hyvät, kun saadaan olla yhdessä, vieraita on sopivasti, ei liikaa, ja vieraille löytyy sekä aurinko- että varjopaikkoja. Suolaiset piirakat, kermakakku ja bravuurina Briitta-kakku, josta tykkäävät kaikki.

Eija

Järjestää työkavereille kerran kesässä juhlat. Perinne jatkuu eläkkeelle jäämisen jälkeenkin. Eija valmistautuu juhliin leikkaamalla ruohon ja laittamalla pöydän kuntoon. Vieraiden kanssa sovitaan, kuka tuo mitäkin. Iltapäivä aloitetaan kuohuvalla, joka kuuluukin ehdottomasti puutarhajuhliin ja

kohottaa tunnelmaa. Tarjolla on uusia perunoita omasta pellosta sillikaviaarin tai sillin kanssa, lämmin pääruoka ja jälkiruuaksi kesäisesti mansikoita, kirsikoita tai jokin raparperijälkiruoka. Juhlissa juodaan kuohuviiniä, viiniä ja avecit. Hyvä juhla tulee saman henkisistä ihmisistä. Juhlissa ei pönötetä vaan pidetään hauskaa, eikä missään nimessä ole pukeutumissääntöjä.

Seija

Mökillä on sekä vanhusten että nuorten osasto. Nuoremman polven juhliin kutsutaan nuoruudesta tuttuja. Ei haittaa, vaikka tuolit huojuvat, kunhan nauru raikaa ja viini kuohuu. Juhlissa pitää olla kaunista, kukkapenkit laitetaan kuntoon ja omenapuut pyydetään kukkimaan. Mieleenpainuvimmat mökkijuhlat olivat tietenkin *Ensitreffit alttarilla* -ohjelman morsiamen polttarit.

Paula

Lempijuhla on vappupäivän picnic mökillä. Ennen käytiin Ullanlinnanmäellä, mutta nyt on luotu uusia ja perheen yhteisiä perinteitä. Ensin mietitään mitä syödään, mitä on ennen syöty ja keksitäänkö jotain uutta. Juhlapäivän kauppalistan mukaisesti hankitaan Alkosta kuohuviinit, Lidlistä grillivihannekset ja Wotkinilta lihat. Juhlamaan kutsutaan lasten kummit, ystävät ja tuttavat. Juhla syntyy ystävistä, tutuista, perheestä ja seurasta. Parasta on olla rauhassa ja tehdä, mitä itse haluaa. Juhla erottuu arjesta, kun on hyvä tunnelma, rauha ja oma juttu.

Riitta

Lempijuhlana on vuosittaiset rapujuhlat. Rapujuhliin valmistellaan rapujen lisäksi muutakin ruokaa, minkä lisäksi tärkeitä ovat rapuaihteiset koristeet. Riitan bravuuri on Marimekko-muovikasseista tehdyt rapukaulurit. Riitta muistuttaa, että rapujuhliin kannattaa ostaa lasten kosteuspyyhkeitä. Rapulaulujen sanat on laminoitu, ja samoilla lauluilla on edetty jo toistakymmentä vuotta. Hyvät juhlat koostuvat ihmisistä, hyvästä ruuasta, viinistä ja laulusta.

Mirja

Lempijuhla mökillä on pimenevien iltojen loppukesän juhla ystävien kesken. Loppukesästä on enemmän voimia ja puhtia, koska juhlien järjestäjän on tärkeitä olla itse virkeänä. Vastuu juhlasta kuuluu sekä vieraille että isäntävälle. Mirja valmistelee juhlaan kattaukset ja sesonkitarjoilut ja kokoaa sadonkorjuutuotteet pöytään.

Nämä juhlat aion järjestää

Tiina

Aikoo järjestää tänä kesänä aikuisten kesäjuhlat. Ne ovat lauantai-illan puutarhagrillijuhlat, joissa avataan kesäkausi. Ennen juhlia siivotaan ja laitetaan kivat pöytäliinat. Ruokana tarjotaan kasvishampurilaisia, joihin jokainen saa itse laittaa täytteet ja koota hampurilaisensa itse. Vegeburgereihin tulee ainakin halloumia ja Beyond-pihvejä. Juomana tarjotaan kesäinen booli. Alkujuomaksi raparperi-gt. Hyvä juhla tulee ihmisistä ja hyvästä, riittävästä tarjoilusta.

Resepti

Raparperisiirappi 1 dl, raparperia ohuina viipa-leina, 1 dl sokeria ja 1 dl vettä, joita keitetään kattilassa 10 min välillä sekoitellen. Jäähdytetään 5 min ja siivilöidään. Raparperisiirappia ruokalusikallinen lasiin, johon lisätään gin ja tonic oman maun mukaan. Jäitä ja minttua lisäksi.

Tino

Uusi mökkiläinen, ja viime kesä oli ensimmäinen mökkikesä Klaukkalanpuistossa. Tino piti viime kesänä jo paljon juhlia, mutta parhaat bileet – pojan synttärarit – ovat vielä tulossa. Juhlien sydän on kuumana hehkuva pizzauuni, johon Tino on kehitellyt omia reseptejä ja jonka käyttöä hän on muutenkin harjoitellut. Pizza kuuluu jatkossa joka juhlaan.

Reseptejä, joita varmaan voi kokeilla tavallises-sakin uunissa: Pizzapohjan päälle ranskanker-maa ja pestoa sekä kylmäsavulohta. Paistamisen jälkeen lisätään parmesaania ja balsamicoa. Tai sitten punajuurta ja aurajuustoa, ja kastikkeeksi tässäkin ranskankermaa.

Yhteisillä pelisäännöillä onnistuu aina!

Aidat

Pensasaitojen enimmäiskorkeus on 140 cm, jotta alueellamme vierailevat kansalaiset voivat paremmin ihailla kauniita puutarhojamme. Vaihtoehtoisesti voit ympäröidä tonttisi maksimissaan 90 cm korkealla puisella aidalla. Jos pihalta meinaa karata kotieläimiä, voit käyttää 90 cm korkeaa verkkoaitaa tätä estämään.

Ambulanssin, taksin tai pizzan tilaaminen

Osoitteemme on Pakilan rantatie 1. Muih- ta myös kertoa mille portille kannattaa tulla. A-portti on lähellä puistoa ja C-portti rantaa. Jos on kyse hätätilanteesta, olisi hyvä jonkun mennä portille tai kadun- varteen opastamaan ambulanssi oikeaan kohteeseen.

Autot

Autolla on kovin kätevää tuoda mökille tavaraa ja ihmisiä, ja huoltoajo alueel- lamme onkin sallittua. Hillitse kuitenkin sisäinen rallikuskisi ja noudata alueen nopeusrajoitusta eli 10 km/h. Tämä on reipasta kävelyvauhtia vastaava nopeus. Muistathan tavaroita tilatessasi, että jos ne toimitetaan perille asti, ei kuorma- auto saa olla liian iso, jottei kulmatonttien pensasaidat lakoa. Autot viihtyivät parhai- ten laumassa, joten muistathan parkkee- rata omasi parkkipaikalle.

Emäntä

Emännän tehtävänä on pitää talkoolai- set ruuissa. Tämä on parhaimmillaan joukkuelaji, johon pääsee osallistumaan useampi tiimiläinen ja tarvittava määrä apukäsiä, kunhan yhdellä on yleiskäsitys keittiön tilanteesta.

Harrastaminen

Jos koet sisäistä paloa tikanheittoa, mölk- kyä tai mitä vaan kohtaan, olet enemmän kuin tervetullut vetämään harrastuspo- rukkaa. Innokkaita petankinpelaajia toi- votaankin aina mukaan, ja heitä löytyy maa- nantai-iltaisista viereiseltä hiekkakentältä. Tikkataulut ja mölkky löytyvät kerhotuvan päädyssä olevasta pikkuvarastosta, johon käy vessan avain.

Hedelmäpuut

Onko kauniimpaa kuin kukkivat ome-

napuut tai maistavampaa kuin oman pihan kirsikat? Jokainen saa kasvattaa tontillaan hedelmäpuita aina mökin har- jakorkeuteen asti, mutta sitten ne pitää lyhentää, etteivät olisi vaaraksi omalle tai naapurin mökille. Koska lehtipuut tyk- käävät imeä kaiken nesteen ja ravinteet maasta, on reilua naapuria kohtaan huo- lehtia versot pois jo alkuvaiheessa.

Ilmoitustaulut

Huoltorakennuksen seinässä olevat il- moitustaulut ovat yhdistyksen viralliset ilmoituskanavat kesäkaudella. C-portin pienemmälle ilmoitustaululle pyritään viemään kaikkein tärkeimmät tiedotteet. Kesäkukkien somistama puinen ilmoitus- taulu on juuri omiaan myynti-ilmoituksille ja mainoksille.

Isäntä

Isäntätiimiin voi olla yhteydessä erittäin matalalla kynnyksellä. He pystyvät neuvo- maan sinua monissa käytännön asioissa ja korjaamaan alueen pikkuvikoja.

Jäteasema

Meidän ja Pakilan yhteinen jäteasema on Ärtinpolun päässä. Molokkeihin saat vie- dä talousjätteesi (seka-, lasi-, muovi-, kar- tonki-, paperi- ja metalliastiat löytyvät), mutta isommat roskat pitäisi jaksaa toi- mittaa jäteasemalle itse. Puutarhajätteesi saat kompostoitua itse, oksat voit viedä haketuspaikalle rantasaunan viereen.

Katselmus

Kerran vuodessa vuokranantajamme kau- punki käy ihailemassa upeita puutarhojam- me. Samalla he varmistavat, että alueella on kaikki niin kuin pitääkin. Jos nyt jotain pientä huomautettavaa tontiltasi löytyy, hallitus vinkkaa siitä ystävällisellä lapulla. Tärkeimpiä kohtia ovat vapaat palokujat, riittävän matalat pensaat ja puut sekä rik- karuhoista vapautetut mökkipolut.

Kerhotupa

Alueemme sydän on yhteinen kerho- tupamme. Se on erinomainen paikka järjestää häät, syntymäpäivät tai vaikka rippijuhlat! Tarkemmat tiedot hinnoista ja muusta löydät ilmoitustaululta. Kerho- tuvalla voit myös järjestää yhteistä kivaa tekemistä kaikille jäsenille sen ollessa vapaana.

Kesäkahvila

Sinulla on erinomainen mahdollisuus tutustua toisiin mökkiläisiin torstaisin kesäkahvilan yhteydessä kerhotuvalla. Kahvilaa pitävät vuorollaan hallituksen jäsenet, ja mökkiläiset voivat leipoa sinne makeaa ja suolaista tarjottavaa myyntiin yhdistyksen hyväksi. Samalla voit kysellä tuoreimmat kuulumiset, sillä paikalla on aina useampia hallituksen jäseniä sinua auttamassa.

Kierrätyspiste

Toisen roska on toisen aarre, joten kan- nattaa viedä hyväkuntoinen, ehjä tavara Kerhotuvan päädyssä löytyvään kierrä- tyspisteeseen. Muistathan kuitenkin, että joskus roska on vaan roska ja toimitat hyllyille jääneet aarteesi loppusijoitus- paikkaan jos eivät parissa viikossa ole löytäneet uuteen kotiin.

Kotisivut

Löydät yhdistyksen kotisivut osoitteesta www.klapu.siirtolapuutarhaliitto.fi. Pääset tarkastelemaan jäsensivuja hen- kilökohtaisella salasanalla, jonka saat jäsenihteeriltä. Yhdistyksellä on myös oma suljettu ryhmä Facebookissa julkisen ryhmän lisäksi. Nopeaa viestintää kannat- taa harjoittaa oman Whatsapp-ryhmän kautta.

Maitokärkyt

Painavia tai hankalan muotoisia kanta- muksia varten yhdistys on hankkinut kaik- kien käyttöön maitokärkyt. Maitokärkyt voivat olla hanakoita karkaamaan, joten ne on kahlittu kettingillä B-porttiin ja toi- set C-porttiin. Lukkoon käy vessan avain.

Maksut

Pääset osallistumaan yhdistyksen talou- delliseen hyvinvointiin maksamalla laskusi ajallaan. Laskuja tulee yleensä kolmesti vuodessa: keväällä rahoitetaan kuluvan vuoden budjetti jäsenmaksuilla, kesällä maksetaan tonttivuokra ja syksyllä tasa- taan loput.

Pesukone

Huoltorakennuksessa oven numero 3 ta- kaa löytyy yhdistyksen kaksi pesukonetta. Niitä saat käyttää kahden euron kertahin- taan laittamalla nimesi ja mökin numerosi varauskalenteriin.

Postilaatikko

Huolehdi, että porttisi läheisyydestä löytyy postilaatikko yhdistyksen kesäpostia varten. Voit myös halutessasi tilata Helsingin Sanomat tulemaan omaan postilaatikkoosi kesäkuukausina. Mökin numero näkyvällä paikalla takaa avun saamisen perille asti ilman viivästymisiä ja auttaa vieraitasi löytämään perille asti.

Polut

Mökkipalstojen välisten polkujen leveyden pitää olla vähintään kolme metriä, jotta pelastus- ja huoltoautot mahtuvat kulkemaan. Jokaisen mökkiläisen lempipuuhaa lienee polkujen pitäminen rikkaruohoista vapaina, jotta alueemme näyttäisi siistiltä ja hyvin hoidetulta. Leikkaathan liian pitkät oksat lyhyemmiksi roikkumasta polkujen päältä

Rakennusluvut

Yhdistyksen rakennustoimikunta neuvoo mielellään kaikessa mökin ja pihan rakentamiseen liittyvässä. On aina parempi kysyä ensin kuin joutua purkamaan, joten odotathan, että hakemuksesi on käsitelty ja hyväksytty ennen kuin tartut työkaluihin. Tarkemmat ohjeet löytyvät kotisivuiltamme.

Sauna

Vantaanjoen varressa sijaitseva Pakilan siirtolapuutarhan sauna on myös meidän yhdistyksen jäsenten käytettävissä (ja myös lämmitettävissä, kysy lisää saunatoimikunnalta). Saunavuorot ovat erikseen naisille ja miehille, kaksi tuntia molem-

mille. Sauna lämpimää vaihtelevasti eri kuukausina kolme–neljä kertaa viikossa. Saunaan voi ostaa edullisen 11 kerran kortin tai maksaa kertamaksun.

Sähköt

Jokaisessa mökissä on oma sähkömittari, joka luetaan syksyisin, ja kulutuksen mukaan laskutetaan. Mittari voidaan lukea myös omistajanvaihdon tai remontin yhteydessä. Vesi ja sähköt tulevat kaikille yhdistyksen jäsenille.

Työkalut

Huoltorakennuksen varastosta ja Kerhotuvan päädyn pikkuvarastosta löytyy paljon työkaluja, joita voi lainata. Osasta voit joutua maksamaan pientä vuokraa käyttökulujen kattamiseksi. Tarkempi lista löytyy ilmoitustaululta ja nettisivuilta.

Työvelvoite

Jokaisella mökkiläisellä on oikeus tehdä oma osuutensa mökkikylämme hyväksi. Tasapuolisuuden vuoksi vähintään neljä tuntia kesästä saat antaa panoksesi esim ruohonleikkuuseen, tapahtumien järjestämiseen tai toimikuntatyöskentelyyn. Ylärajaa ei käytettyyn aikaan ole! Verottajan kannan mukaan työtä ei voi korvata rahalla, mutta jos oma aikasi/kuntosi ei riitä yhteiseen hyvään, voit itse palkata sijaisen.

Uimaranta

Pakilan rantatien päässä on ihana hiekkaranta joen varressa sekä kori- ja rantalento-pallokentät. Ranta on äkkisyvä, joten pidäthän lapsiasi silmällä. Tuomarinkylän

eli Tapaninvainion uimarannalta löydät myös ulkokuntosalilaitteita, jos multasäkkien kantaminen ei riitä.

Vesi

Saat nauttia juomakelpoisesta vedestä kesäkuukausien ajan omalla tontillasi. Kesävesi avataan keväällä yöpakkasten väistyttyä ja suljetaan lokakuun alkupuolella. Jotta vedenpaine ei vaihtelee liikaa, on sovittu, että parilliset mökit kastelevat parillisina päivinä ja parittomat parittomina.

Vessat ja suihkut

Naisille ja miehille on omat vessat ja suihkut huoltorakennuksessa. Ne pidetään siisteinä omin voimin, joten saat kerran noin seitsemään vuoteen näyttää taitosi siivoamisessa. Huolehdi yleisestä siisteydestä ja viihtyvyydestä ja siivoat jälkeksi tarvittaessa ihan joka kerta. Koska roskikset tyhjennetään vain kerran viikossa, kannattaa kaikki haiseva viedä itse alueen roskikseen.

Vuosikokoukset

Yhdistyksen asioista pääset päättämään keväisin ja syksyisin. Jos haluat tuoda esiin asioita, otathan yhteyttä hallitukseen vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

Välikäytävät eli palokujat

Mökkien välissä kulkee vähintään 60 cm leveä kuja. Puolet siitä otetaan sinun pihaltasi, puolet naapurin. Käytävä pidetään vapaina istutuksista ja esteistä, ja sen kunnossapidosta huolehditaan yhdessä.

OMISTAJANVAIHDOKSET

Jos aiot muuttaa mökkisi omistussuhdetta, ota heti yhteyttä jäsenrekisterinhoitajaan saadaksesi tarpeellisia ohjeita: Tuula Vanhanen, Meiramipolku 32, puh. 045 136 6689 (tekstiviestillä), email: jassenrekisteri.klapu@gmail.com.

- **Myynti:** Kauppakirjaan on syytä merkitä mökin valmistusvuosi ja pinta-ala, koska verottaja määrittää niiden perusteella varainsiirtoveron.
- **Sukupolvenvaihdos ja avioero**
- **Kuolemantapaus**

Mökkien omistajien vaihtumiset ilmoitetaan yhdistyksen jäsenrekisterin hoitajalle, jotta mökkipalstan vuokrasopimus voidaan siirtää uudelle omistajalle. Uuden omistajan tulee esittää siirtoa varten seuraavat asiakirjat:

1. kauppakirja tai jokin seuraavista asiakirjoista: perukirja, luovutuskirja tai omaisuudenjakotodistus
2. asuinpaikkatodistus siitä, että omistaja asuu Helsingissä. Todistuksen saa Digi- ja väestötietovirastosta Lintulahdenkatu 2, 00530 Helsinki. Tilaukset sähköisesti <https://dvv.fi/asuinpaikkatodistus>.
3. mökkipalstan vuokrasopimus vuodelta 2011, johon yhdistys tekee lisälehden sopimuksen siirrosta uudelle omistajalle.

Asiakirjat toimitetaan jäsenrekisterin hoitajalle:

Kesäisin 1.6.–30.8. osoitteeseen Meiramipolku 32. Talvella yhteys sähköpostitse: jassenrekisteri.klapu@gmail.com.

Pyydä myös uutta omistajaa ottamaan yhteyttä jäsenrekisterin hoitajaan, jotta jäsenasiat ja laskutustiedot saadaan ajan tasalle, sekä tehtyä vuokrasopimuksen siirto uuden mökkiläisen nimiin. Tarkemmat ohjeet löydät kotisivuiltamme.

Luomuviljely sopii siirtolapuutarhaan

Harva paikka sopii luonnonmukaiselle viljelylle eli luomulle yhtä hyvin kuin siirtolapuutarha. Yleensä viherpeukku haluaa kasvattaa puutarhassaan herkkuja omaan käyttöön ja ystäville jaettavaksi. Siksi puhtaasti, ilman kemiallisia lisäaineita kasvatettujen kasvien ja marjojen luulisi olevan itse kunkin listalla ykkösenä. Yhä useammat haluavat nauttia oman pihan sadosta käyttämättä sen viljelyyn rikkaruoho- ja hyönteismyrkkyjä tai keinolannoitteita.

TEKSTI: ANNA-MAIJA GRUBER

Ei luomuviljely ole mitään salatiedettä. Eikä se ole niin monimutkaista, kuin jotkut luulevat. Pienellä vaivalla se antaa runsaan, hyvälaatuisen sadon. Itse asiassa kaikki siirtolapuutarhat ovat olleet luomupihoja, ennen kuin joskus 1950-luvun tienoilla alettiin luottaa teollisten ”apulantojen” ja tymäköiden rikkaruoho- ja hyönteismyrkkysten tehoon. DDT:stä ja vastaavista aineista jäi pitkä varjo.

Vain luomu on luonnollista

Luomuviljely ei siis ole mikään vasta keksitty muoti-ilmiö tai hassahtaneiden viherpiipertäjien hössötystä. Se tarkoittaa aitoa, luonnon omia periaatteita noudattelevaa puutarhanhoidoa ja viljelyä. Siis sitä samaa ikiaikaista orgaanisbiologista viljelymenetelmää, jota kaikkialla on harjoitettu iät ajat, aikojen alusta lähtien, ennen kuin nykyinen tehoviljely muutti ratkaisevasti käsityksiämme ruoan tuotannosta. Rankka, maaperää raskaasti hyödyntävä tehoviljely on uusi 1900-luvun teollinen keksintö. Luomuviljely puolestaan perustuu luonnon omaan ikivanhaan kiertokulkuun.

Luomuviljely on maanparannusta

Luomuviljelyssä käytetään luonnollisia menetelmiä, joiden tavoitteena on parantaa maan laatua ja vahvistaa kasvien omaa vastustuskykyä. Näin ne pystyvät käyttämään hyväkseen maaperän ravinteita ja selviämään kasvitaudeista ja tuholaisista mahdollisimman hyvin ilman kemiallisia apuaineita. Kemialla hyödyntävä tehoviljely ei ruoki maaperää

vaan tähtää kasvien ruokkimiseen mahdollisimman suuren sadon saavuttamiseksi esimerkiksi ”pumppaamalla” niihin vettä runsaan typen avulla. Kemiallinen lannoitus köyhdyttää vähitellen maan tyhjentämällä sen ravinteista.

Luomuviljely noudattaa luonnon omia toimintamalleja, kuten kompostointia, lannoitusta eloperäisillä lannoitteilla ja kateviljelyä.

Kannattaa siirtyä luomuviljelijäksi

Luomuviljelyn voit aloittaa lähes milloin vain, kunhan olet vakaasti päättänyt luopua kemiallisesta puutarhanhoidosta ja haluat siirtyä luonnollisiin kasvatusmenetelmiin. Maaperä ei tietenkään muutu käden käänteessä reheväksi luomumaaksi, koska kestää oman aikansa, ennen kuin tuholaismyrkyt häviävät maasta. Siirtyminen on muutaman vuoden mittainen prosessi, jonka aikana kannattaa tutustua aiheeseen ja opetella uusia viljelytapoja. Maaperä tervehtyy, samalla kun sen rakenne muuttuu.

Siirtymävaihe voi lisätä tuholaisien määrää tilapäisesti, kunnes maa pääsee tasapainoon. Se kuuluu asiaan, ja siihen voi ottaa avuksi myrkyttömiä kasvipohjaisia tuholaisruiskutteita, jotka hajaavat nopeasti luonnossa. Ne perustuvat esimerkiksi pyretriinin käyttöön.

Luomuviljelyn aakkoset

A. Kompostointi

Kompostointi on maanparannuksen peruseriaate. Se tarkoittaa kasvin- ja ruoanjätteen kierrättämistä takaisin

viljelymaahan hitaan palamisen eli maatumisen kautta. Kaikessa orgaanisessa eli eloperäisessä materiaalisissa on ravinteita, jotka saadaan näin uuteen käyttöön. Kaatopaikalle joutuvat ravinteet katoavat lopullisesti viljelykierrosta ja köyhdyttävät maata.

Eikä oikein tehty komposti haise, vaikka joskus näin väitetään. Jos hajuhaittoja esiintyy, komposti on tehty väärin eivätkä sen ainekset maadu vaan mätänevät. Kompostissa on siinä tapauksessa liian vähän ilmaa, liikaa kosteutta tai molempia. Toimiakseen oikein komposti tarvitsee sopivassa suhteessa lämpöä, ilmaa ja kosteutta. Kuivassa kompostissa puolestaan ei tapahdu mitään.

Kompostia ei tarvitse hoitaa ja käänellä päivittäin. Riittää, kun kertyvä biojäte kasataan sinne, komposti käännetään kerran kesässä ja kastellaan tarvittaessa. Luonto hoitaa loput.

B. Lannoitus

Luomuviljelyssä maanparannukseen käytetään luonnonlannoitteita. Niitä ovat muun muassa hyvin palanut karjanlanta, luujauho, kalkki ja puuntuhka. Puutarhamyymälän valmisteet voivat sisältää esimerkiksi merilevää.

C. Kateviljely

Kateviljelyssä ruohonleikkuujätettä tai muuta kateainesta ei viedä kompostiin maatumaan, vaan se levitetään suoraan kasvimaalle maan pintaan kompostoitumaan. Ruohon ravinteet tulevat näin uuteen käyttöön.

Kateviljely helpottaa puutarhanhoitoa ja lisää sadon määrää. Kompostoitua katekerros ravitsee maata ja ruokkii kastematoja, jotka pitävät maan möyheänä ja tuottavat humusta, joka on elämän ehto. Kate pitää maanpinnan myös kosteana, joten kastelua tarvitaan vähemmän. Pinta ei pääse kuivumaan helteellä eikä liettymään sateella. Kate pitää myös rikkaruohot kurissa ja helpottaa siten puutarhanhoitoa.

Näin luomuviljely toimii

1. Älä lannoita kasveja vaan paranna maata, niin kasvitkin viihtyvät.
2. Käytä eloperäisiä katteita, luonnonlantaa ja kompostia.
3. Kierrätä ravinteet puutarhasta ruokapöydän kautta kompostiin ja takaisin puutarhaan. Kaikki eloperäinen puutarha- ja ruokajäte voidaan kompostoida. Sitä voi käyttää myös puoliksi lahonneena.
4. Vaihtele kasvupaikkoja vuosittain, niin tuholaiset eivät pääse pesiytymään.
5. Käytä kemiallisten myrkkujen asemesta mekaanista kasvinsuojelua kuten hallaharsoja, suojaverkkoja ja ötökkäpyydyksiä.

Kattamiseen käy kaikki eloperäinen aines: ruohosilppu, hake, puunkuorike, lehdet, pihan karikkeet, olki jne. Ruohokatteesta pitävät esimerkiksi porkkana, valkosipuli ja purjo. Karkeampi puunkuorike sopii puille ja pensaille.

Kateviljely matkii luontoa, jossa maa ei ole koskaan paljaana vaan aina kasvien, lehtien tai karikkeiden peitossa. Maanpinta kannattaa peittää katteella myös talveksi, jolloin pehmeää maata ei tarvitse keväällä lainkaan kääntää.

D. Vuoroviljely

Vuoroviljely tarkoittaa eri kasvien kasvupaikkojen kierrättämistä vuosittain. Yhtä ja samaa sorttia ei kannata kasvattaa vuodesta toiseen samassa kohtaa, koska maasta vähenevät tietyt ravinteet ja sinne kerääntyy saman kasvin tuholaisia tai tauteja.

Luomuviljelyn kierrätysjärjestys alkaa palkokasveista, jotka jättävät maahan luonnollista typpeä. Sitä voi seuravana vuonna hyödyntää kasvattamalla samassa kohtaa paljon typpeä vaativia kasveja, joita ovat esimerkiksi kaalikasvit. Juurikkaat puolestaan eivät pidä paljosta tyydestä, joten niiden vuoro on vasta seuraavana vuonna. Järjestystä ei tarvitse noudattaa tiukasti, kunhan muistaa vaihtaa kasvien paikkoja esimerkiksi kolmen vuoden kierrolla.

E. Rinnanviljely

Luomuviljelyssä voi hyödyntää sitä, että jotkin kasvit viihtyvät paremmin toistensa seurassa ja karkottavat tai harhauttavat toistensa tuholaisia. Esimerkiksi vihannesmaalle voi istuttaa hajukarkotteeksi voimakastuoksuisia kesäkukkia, kuten kehäkukkia tai samettikukkia. Porkkana ja sipuli ek-syttävät tunnetusti toistensa tuholaisia. Pavut eivät tykkää sipulista tai punajuuresta.

F. Mekaaniset ja biologiset suojelumenetelmät

Luomuviljelyssä käytetään kemiallisten myrkkujen ja torjunta-aineiden asemesta hallaharsoja, suojaverkkoja sekä erilaisia mekaanisia ötökkäpyydyksiä ja biologisia torjunta-aineita.

Klaukkalanpuiston siirtolapuutarhan isäntä vai alueen talonmies?

TEKSTI: MAISA MOIJANEN

Lähdin selvittämään kysymystä isäntiemme toimenkuvasta, koska alueellemme on muuttanut uusia mökkiläisiä, joille ei ehkä aina ole selvää mitä isännän ja isäntätiimin jäsenten tehtäviin kuuluu. Eikä se aina ole selvää vanhoille mökkiläisillekään. Nykyiseen isäntätiimiimme kuuluvat tiiminvetäjä Kai Spaak sekä jäsenet Jaruwan Spaak ja Pasi Rintamäki.

Me olemme kaikki täällä lomailemassa kuka töistään vapaa-aikana, kuka eläkkeellä – tämä koskee myös isäntätiimin jäseniä ja muidenkin tiimien jäseniä. Kukaan ei ole mökillään palkallisena, täysipäiväisenä muiden mökkiläisten palveluksessa.

Isäntien työt kuuluvat alueemme välttämättömiin töihin

Isäntien työ on osa sitä toimintaa, joka kuuluu alueemme välttämättömiin toimintoihin – kuten alueen hallintokin. Ilman isäntien työtä hanasta ei virtaisi vettä keväällä ja putket jäätyisivät talvella, polkujen valaistus olisi pimeänä, kerhotalo ei lämpiäisi ja kerhotalon seinämaali rapisisi jne.

Isännät hoitavat ne työt, jotka jäävät mökkikitonttien aidan ulkopuolelle. Tonttitaiteja ja sen sisäpuolella oleva ei kuulu alueemme isännille. Jokainen mökkiläinen vastaa itse oman tonttinsa ja mökkinsä ylläpidosta. Toki naapuriapu on aina suotavaa. Mutta jos mökkiläinen pyytää joltain isännistä hoitamaan oman mökkinsä ongelmaa, niin on korrektia maksaa palvelusta kuten ulkopuolisellekin korjaajalle maksetaan.

Palkkio ei päättää huimaa

Isännät tekevät paljon näkymätöntä työtä, joka otetaan usein itsestäänselvyys. Työt tehdään kuitenkin aivan minimaalista korvausta vastaan, tuntipalkka jäänee varmaan alle euron – siis käytännössä työt tehdään talkootyönä. Korvaus kattaneekin lähinnä vastuun isäntätyön hoitamisesta. Konk-

reettinen työ vaatisi lisää talkoovoimiam.

Alueellamme ei ole täysipäiväistä palkallista huolto-/talonmiestä, kuten useimmissa Helsingin kerrostaloissa. Olemme siirtolapuutarha-alueella, jossa suurin osa alueen töistä hoidetaan talkoilla. Isäntätiimi Kai Spaak, Jaruwan Spaak ja Pasi Rintamäki kaipaavatkin innokkaita talkoolaisia avukseen moniin alueemme ylläpidon kannalta välttämättömiin tehtäviin.

Kai Spaak ja Jaruwan Spaak

Isäntätiimin vetäjä Kai Spaak on vanha klapulainen. Kain äiti laittoi jo eläessään mökin omiin ja Kain nimiin, kun siirtolapuutarha-alueemme perustettiin 1970-luvun lopulla. Äidin kuoltua Kai lunasti perintöosuudet sisaruksiltaan ja on nyt asunut mökissä muutaman vuoden vaimonsa Jaruwanin kanssa. Jaruwan kuuluu myös isäntätiimiin ja toimii tarvittaessa Kain apurina. Kummallakin on kuitenkin vielä päivätyö tai opiskelua, joten isäntätehtävät hoidetaan niiden ohella. Kai on ollut isäntätiimissä jo pari vuotta.

Tiesikö Kai, mihin ryhtyy, kun otti isäntätiimin vastuun kantaakseen? Kyllä tiesi, koska oli toiminut jo edellisen isäntätiimin jäsenenä. Toki työt jonkin verran saattavat muuttua tai lisääntyä, mutta peruskuviot pysyvät samoina, arvioi Kai.

Suurimmat säännölliset työt isännillä liittyvät jokakeväiseen vesien avaamiseen ja syksyiseen sulkemiseen. Keväällä multasäkkien kускаaminen mökkiläisten käyttöön on aikaavieva operaatio. Sitä varten Kai lainaa sopivan auton tai peräkärryn sekä hakee muiden isäntien kanssa multasäkit sovitusta paikasta huoltorakennuksen nurkalle. Vuosittain isännät kускаavat tänne noin 300 multasäkkiä, joista jokainen painaa noin 20–30 kg. Säkkejä nostellaan kuormatessa ja kuormaa purkaessa. Multasäkkien myynti tuo pienen lisän alueemme niukkaan budjettiin.

Satunnaisia töitä tulee silloin tällöin, mutta niiden ennakointi on vaikeaa. Aina jokin paikka pettää vanhuuttaan tai väärän käytön takia – ovia ja lukkoja hajoaa ja korjataan, viemäri tukkeutuu, vesihana irtoaa jne. Lumisena talvena, kuten viime talvinen oli, isännät kävivät keväällä avaamassa viemäriaukkoja ja tekemässä vesiluruja,

Kai Spaak ja Jaruwan Spaak. Isäntätiimin vetäjä ja tiimin jäsen

joita myöten tonteille kertynyt vesi pääsi virtaamaan viemäreihin. Kaupunki ei ota tonttivesistä mitään vastuuta. Tässä voisi Kain mielestä odottaa enemmän omaaloitteisuutta ja talkooaktiivisuutta niiden mökkien asukeilta, joiden tontille vesi kerääntyy. Isäntien velvollisuuksiin ei kuulu huolehtia tonteille kertyneestä vedestä. Minä haastattelijana toivoisin, että kyseiset mökkiläiset korvasivat jotenkin isännille heidän ylimääräisenä tekemänsä työn.

Isäntätiimin tehtäviin kuuluu paljon

töitä, joihin kaivataan talkootyöntekijöitä. Kerhotalo ja huoltorakennus kaipaavat uutta maalia. Aikaa vievää maalausta ei voi jättää pelkästään isäntien työn varaan. Muutakin pientä alueen kunnostustyötä on aina tarjolla. Kain toivomus: Löytyykö vapaaehtoisia? Listat ilmoitustaululla odottavat!

Tarvitaanko uusien mökkiläisten info-tilaisuuteen erikseen isäntätiimin esittely? Jotain yhteisessä käytössä olevien koneiden esittelyä on ollut, mutta ehkä voisi enemmänkin kertoa. Muun muassa ruohonleikkurin ryyppy pitää sulkea käynnistyksen jälkeen, jotta moottori ei vie ylimääräisen paljon polttoainetta. Moottori tarvitsee ryyppyn vain käynnistyksen yhteydessä.

Kysymykseeni investoinneista tarvittaviin työvälineisiin, Kai vastasi, että kyllä ruuvimeisselin voi aina käydä ostamassa. Isompiin laiteinvestointeihin tarvitaan hallituksen päätös. Pääosin Kai käyttää omia, parempia työkalujaan tehdessään isännäntöitä.

Kysymykseeni, mikä harmittaa isäntätoimissa ja mikä ilahduttaa, Kai vastasi olevansa yleisesti ottaen tyytyväinen. Mikään asia ei erityisesti harmittanut, mutta mökkiläisten tulisi ymmärtää, että työ-säkäyillä ihmisillä on muutakin kiirettä ja että asiat alueella eivät tapahdu heti. Yhteistyö Spaakien isäntätiimissä vaikutti sujuvan mukavasti.

Pasi Rintamäki, isäntätiimin jäsen

Pasi kuuluu Klaukkalanpuiston siirtolapuutarhan kolmen hengen isäntätiimiin. Pasi on varhennetulla eläkkeellä ja nautiskelee ansaitusta vapaudesta ja mökkielämästä.

Pasi on alueemme isäntätiimissä uusi, vaikka onkin parikymmentä vuotta mökkiläisenä tehnyt yhtä sun toista talkootehdävää alueemme hyväksi. Kun alueellamme oli iso oksasilppuri, Pasi oli yhtenä vapaaehtoisena silppurinkäyttäjänä. Iso silppuri tuli matkansa päähän, ja Pasi siirtyi muihin talkoohommiin. Moni on nähnyt hänet muun muassa lettupannun kuumuudessa erilaisten tapahtumien yhteydessä ja monessa muussa toiminnassa suuremmin numeroimatta tekemisiään. Mutta alueellamme on paljon erilaisia yleisiä tehtäviä, jotka pitää jonkun tehdä.

Määrittelikö kukaan sinulle mitä isäntätiimi tekee? Monet kuitenkin luulevat, että koska Pasi on ollut vuodesta 2004 alkaen mökkiläinen, hän tietää kaiken, mitä alueellamme pitää tehdä, mutta asia ei ole

näin. On paljon asioita, joita on joutunut nyt isäntätiimissä opettelemaan aivan alusta. Kai Spaak on isäntätiimimme vetäjä ja jos minulle tulee kysymyksiä, joita en tiedä, niin konsultoin Kaita ja saan vastauksia ongelmiini, Pasi toteaa.

Tehtävät isäntätiimissä menevät vuodenaikojen mukaan. Viime talvi oli ankara ja luminen. Jouduimme Kain kanssa avaamaan polkujen kaivonkansia ja kaivamaan vesiluruja, jotta tonteille kertynyt vesi valuisi pois. Sen jälkeen toinen iso työ liittyi vesien avaamiseen. Sitä kysytään moneen kertaan jo hyvissä ajoin keväällä. Yleensä mökkialueen vedet avataan joskus vapun tienoilla – hiukan ilmoista riippuen.

Vesien avaus aloitetaan vessoista ja kerhotalolta. Katsotaan, ettei talven aikana ole syntynyt mitään vuotoja. Sen jälkeen avataan alueella olevat muutamit sulkuventtiilit. Tänä vuonna yllättävän ongelman muodosti kaupungin 30 cm hiekkakerros poluilla. Sinällään hyvä, että kaupunki oli hiekottanut polut, mutta sulkuventtiilit ovat pieniä, kooltaan 20×20 cm. Nyt ne olivat hiekkakerroksen alla, eikä missään ollut karttaa, missä ne sijaitsevat. Vanhempi isäntä Eki antoi nuoremmilleen konsultaatiota venttiilien mahdollisista paikoista. Lopulta ne löytyivät ja saatiin auki. Sen jälkeen isäntätiimi kiersi kaikkien mökkien pihahanat ja varmisti, että tonttien hanat ovat kiinni, kun vedet avataan. Syksyllä vedet suljetaan ja sama tehdään päinvastaisessa järjestyksessä.

Seuraava iso homma on kevättalkoot. Kerhotuvan luukut irrotetaan ja kannetaan varastoon, vessat siivotaan, muut pihapaikat siistitään, polkujen roskat kerätään jne. Tähän toivottaisiin enemmän aktiivisuutta. Samat vanhat naamat osallistuvat vuodesta

toiseen, joitain uusiakin on mukana, mutta enemmän talkoolaisia mukaan, Pasi toivoo.

Iso työ on myös mullanhaku. Vaatimuksia esitetään – milloin se multa tulee? Yhteensä multaa on haettu tänä keväänä 4–5 kertaa, 60 sakkia kuormassa. Tänä vuonna multaa on haettu noin 300 sakkia. Yksi sakki painaa noin 20–30 kiloa. Kun 300 sakkia on kuormattu ja purettu, niin seuraavana päivänä selkä tietää töitä tehneensä. Mullanhaku vie myös yllättävän paljon aikaa.

Erilaisia pikkutehtäviä tulee silloin tällöin. Kai asentaa ilmalämpöpumpun suojakehikkoa ja tarvitsee avukseen lisäkäsia. Tai pitää hakea jokin tavara kauempaa. Silloin tietenkin isäntätiimin jäsen lähtee auttamaan. Mutta toisaalta saa tässä kaikenlaista oppiakin samalla. Nyt tiedän esimerkiksi, mistä vesi tulee kerhotuvalle: pienestä hanasta naisten vessassa. Joku, ehkä joku lapsista on kääntänyt sen kiinni eikä kerhotuvalle tule enää vettä. Nyt tiedän, mistä se avataan, toteaa Pasi.

Entä nämä mökkiläisten omat pyynnöt? Joskus niitä tulee. Osittain tietämättömyyttä, kun luullaan, että isäntien tehtäviin kuuluu huolehtia myös niistä. Ehkä auttaisinkin, jos olisin jokin rakennusalan ammattilainen, mutta kun en ole, Pasi toteaa.

Usein on myös kyse vain siitä, että joku ulkopuolinen kertoo, ettei ongelma ole katastrofaalinen ja vaadi ratkaisua heti – ikään kuin uskonvahvistusta ulkopuoliselta, arvioi Pasi. Normaalia naapuriapua tietenkin annetaan siinä missä muutkin naapurit antavat. Mutta ehkä 113 mökille annettava naapuriapu olisi liioittelua.

Pasia harmittaa se, että kaikki mökkiläiset eivät osallistu alueen talkootöihin. Osa niistä, jotka eivät itse osallistu millään tavalla, vaatii kyllä kaikkien alueen palvelujen toimivan. Siirtolapuutarhamökki ei ole mainosten mukainen löhöparatiisi, joka pysyy paratiisina ilman jatkuvaa taistelua rikkaruohoja vastaan. Se edellyttää myös osallistumista alueen yhteisiin välttämättömiin töihin.

Pasi arvioikin, että ehkä uusien mökkiläisten alkuperähdytyksessä pitäisi käsitellä perusteellisemmin sitä, mitä siirtolapuutarhat ovat. Miten ne eroavat järvenrannalla omassa rauhassaan seisovasta kesämökistä. Miten siirtolapuutarhoja hallinnoidaan, miten alueen muut työt hoidetaan, mikä on yksityistä ja mikä yleistä, miten eri tiimit (esim. isäntä-, emäntä-, rakennuslupatiimit) toimivat ja niin edelleen.

Pasi Rintamäki, isäntätiimin jäsen

Noviisina SSPL:n hallituksessa

SSPL eli Suomen Siirtolapuutarhaliitto on vuonna 1930 perustettu järjestö, jonka tarkoitus on kehittää ja edistää Suomen siirtolapuutarhojen toimintaa. Se tekee sitä tiiviillä yhteistyöllä maamme siirtolapuutarhojen ja Kansainvälisen siirtolapuutarhaliiton kanssa.

Näin lukee SSPL:n nettisivujen etusivulla. Myös Klapu kuuluu liittoon, kuten kaikki muutkin Helsingin siirtolapuutarhat. Itselleni liitto oli suhteellisen tuntematon käsite ennen kuin toimin yhdistyksemme puheenjohtajana ja pääsin osallistumaan liiton järjestämään puheenjohtajien tapaamiseen Rovaniemellä. Aiemmin liitto näyttäytyi lähinnä postiluukusta viisi kertaa vuodessa tipahtavana Siirtolapuutarha-lehtenä.

Olin toki osallistunut siirtolapuutarhojen kohtaamispäiville, mutta jännitin omaa tikanheitto-osuuttani Klapun joukkueessa niin paljon, että kaikki muu päivään liittyvä ohjelma meni täysin ohi. Saimme kuitenkin mitalin, minun suorituksestani huolimatta.

Osallistuin myös liiton järjestämälle järjestystoiminnan kurssille, jonka ansiosta pääsin käymään päiväseltään Tampereella Velin kanssa. Taisin olla silloin yhdistyksemme sihteerinä. Sen kurssin ansiosta ymmärsin, että ehkä itsekin voisin joskus toimia yhdistyksen puheenjohtajana. Olin kuvitellut sen vaativan kovinkin laajaa tempuvalikoimaa, mutta tärkeintä tuntui olevan halu toimia yhteisen hyvän eteen ja ehkä pieni näkemys myös siitä, miten viedä toimintaa eteenpäin.

Olin myös käynyt imemässä oppia Lepaan puutarhanhoitokurssilta, kuten niin monet muutkin meistä. Liittohan maksaa suurimman osan Lepaan kurssin maksuista ja tarjoaa sitä palveluna jäsenyhdistyksille. Siellä taisin ensimmäisen kerran tavata liiton nykyisen puheenjohtajan Pertti Laitilan.

Aluejärjestön sihteerinä lupauduin autamaan viime vuoden liittokokousjärjestelyissä. Kokous pidettiin Helsingissä ja sinne oli jälleen kutsuttu kaikki liittoon kuuluvat puutarhat päättämään yhteisistä asioista. Liiton sääntöjen mukaan kaikki isot päätökset hyväksytetään liittokokouksella, joka kokoontuu nykyään kolmen vuoden välein. Kesän aikana tulin ylipuhuksi ehdolle liiton hallituksen varajäse-

neksi, mutta kokouspäivänä se muuttuikin varsinaisen jäsenen ehdokkuudeksi.

Pakko myöntää, että en yhtään tiennyt mihin ryhdyn, kun ehdolle lupauduin. Ehdokkaita taisi olla tasan sen verran kuin paikkoja, joten tulin valituksi. Ajattelin, että vaikka en liiton toiminnasta hirveän paljon etukäteen tiennytäkään, saattaisi

vuosien järjestötoiminnan kokemuksestani olla apua.

Liiton uuden hallituksen ensimmäisessä kokouksessa opin, että kaikki hallituksen jäsenet kuuluvat johonkin toimikuntaan. Tulin itse valituksi toimikuntaan, joka liittokokouksen päätöksen mukaisesti alkoi valmistella liiton omistaman kiinteistön myymistä. Erityisosaamiseni siinä asiassa oli lähinnä helsinkiläisyys, sillä kiinteistö

sijaitsee Pengerkadulla ja muut toimikunnan jäsenet ovat Tampereelta. Muut toimikunnan jäsenet ovat kovia ammattilaisia, joiden kanssa on ollut mielenkiitoista ja turvallista tehdä yhdessä töitä.

Liiton hallitus kokoontuu vain kaksi kertaa vuodessa sääntömääräisiin kokouksiin ja muuten pidetään sähköpostikokouksia kiireellisistä asioista. Hallitukseen kuuluu puheenjohtajan lisäksi kolme varapuheenjohtajaa sekä seitsemän muuta varsinaista jäsentä ja viisi varajäsentä. Tämänhetkessä hallituksessa on Helsingin lisäksi jäseniä Tampereelta, Järvenpäästä, Lahdesta ja Kotkasta. On ollut erittäin mielenkiintoista tavata ja kokoustaa erilaisten ihmisten kanssa. Liitossa kukaan ei ole ajamassa omaa asiaansa vaan pyrimme keskittymään liiton perustarkoitukseen: miten parhaiten palvella jäsenjärjestöjä ja ehkä jopa hankkia uusia jäseniä.

Yksittäiselle puutarhurille liitto ei ehkä näyttäydy Lepaan kurssia ja palkintojakin voittanutta lehteä kummempuna. Liiton suurin anti on puutarhojen hallituksille. Koulutuksen, teemojen ja jopa lakiavun kautta liitto pyrkii olemaan jäsenmaksujensa arvoinen. Kuka tahansa voi olla yhteydessä liittosihteerin Tinaan, jolla on todella laaja tietämys eri puutarhojen ja kaupunkien käytännöistä.

Toivottavasti mahdollisimman moni ymmärtää liiton arvon yhteisten asioiden edistäjänä. Esimerkiksi Turun kaupunki on jyräämässä yhtä siirtolapuutarhaa maan tasalle, ja liitto on kantanut omalta osaltaan kortensa kekoon estääkseen Kupittaan hävittämisen. Joskus päättäjillä näkyy silmissä vain euron kuvat ja siirtolapuutarhojen tuoma lisäarvo kaupunkiympäristöön unohtuu. Meillä Helsingissä tämä on edessä vuonna 2026, kun on aika allekirjoittaa uudet vuokrasopimukset kaupungin ja siirtolapuutarhojen välillä. Liitto teetti viime vuonna Helsingin silloisella kaupunginvaltuutetuilla kyselyn heidän suhtautumisestaan alueisiimme. Ei ole yhdentekevää ketkä ovat päättämässä näistäkin asioista, joten meidän puutarhureiden kannattaa äänestää myös tämä asia mielessä.

Satoisaa ja sopivasti sateisaa kesää toivottaen,

Sini
SSPL:n hallituksen jäsen

HALLITUS

Hallituksen jäsenten puoleen voi kääntyä mieltä askarruttavissa asioissa. Hallituksen edustaja on tavattavissa kerhotalon torstaikahvilassa klo 18 alkaen.

Hallituksen jäseniä ovat Kai Spaak, Minna Pellikka (varapj.), Anne-Mari Narvan-to (sihteeri), Leena Leskinen, Tuula Vanhanen ja Jari Weman. Varajäsenet Anneli Haapalainen ja Pentti Friman. Puheenjohtaja on Veli Immonen (Timjamipolku 20, veli.immonen@gmail.com). Yhdistyksen virallinen sähköpostiosoite, josta hallituksen voi tavoittaa: klaukkalanpuisto@gmail.com. Rakennuslupa-asioissa yhteys: rakennusluv@gmail.com.

Kerhotuvan varauksia hoitaa Mirja Heinonen, Meiramipolku 34.

Tapahtumamaksu mahdollistaa tapahtumien järjestämisen

Vuoden 2021 syyskokouksessa päätettiin rahoittaa vuoden 2022 tapahtumia jäsenten vapaaehtoisilla maksuilla.

Haluatko nähdä ja kokea yhteisiä tapahtumia Klapun alueella tänä kesänä? Siirrä siis muutama lantti tai jopa useampi euro yhdistyksen tilille.

Tilinumero:

Nordea FI41 1412 3000 6012 23

Viitenumero:

3900

Viitenumarosta 3900 taloudenhoitaja tietää, että rahat on tarkoitettu tapahtumien järjestämiseen.

OIVA

Stadilaista
ravintolakulttuuria
Kalliossa jo
vuodesta 1940

Porthaninkatu 5
00530 Helsinki
p. 010 219 2980
www.ravintolaoiva.fi
oiva@ravintolaoiva.fi

Oivassa kohtaat iloista
ajanviettoa aamusta iltaan
Kallion sydämessä

LOUNAS

arkisin klo 10:30-14:30
10,00-11,30 €

BRUNSSI

lauantaisin klo 10-15 ja
sunnuntaisin klo 10-16

À LA CARTE

maanantaista lauantaihin
klo 21:30 asti

KABINETTI

Jos olet järjestämässä juhlia tai muuta
tilaisuutta ja etsit tapahtumallesi
ravintolakabinettia, meiltä löydät tilan
jopa 35 henkilölle.

**Elävää musiikkia, karaokea
ja hyvää ruokaa**